فرهیختگان
farhikhteganonline
WWW.FDN.IR

ارقام عجیب از فرار و اجتناب مالیاتی

میزان شکاف مالیاتی در ایران ۳۳۰ همت ناقابل!

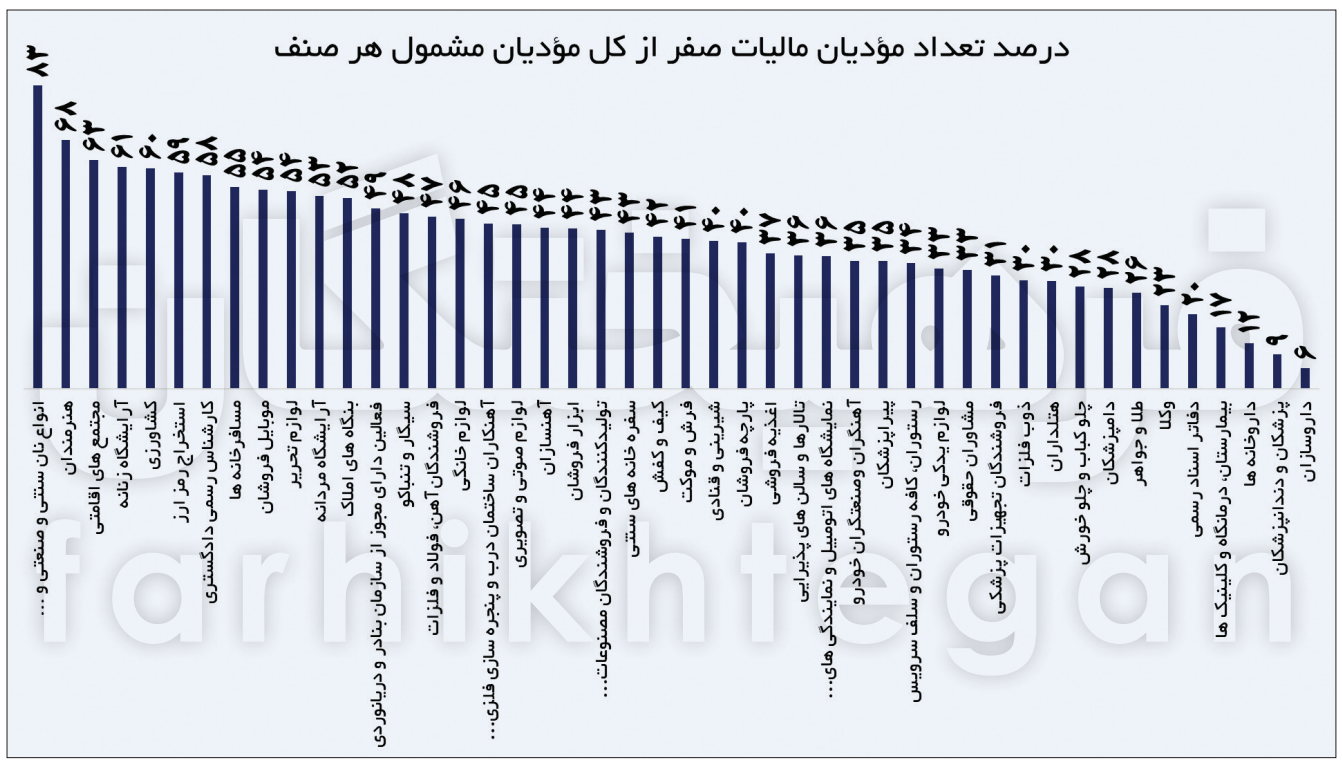

محمدمهدی مسعودیان
خبرنگار

خردادماه هرسال موعد اعلام اظهارنامه مالیاتی فعالان اقتصادی است. درواقع صاحبان مشاغل موظفند عملکرد درآمدی سال گذشته خود را نزد سازمان مالیاتی شفاف کنند تا مالیات پرداختی توسط آنها مشخص شود. مساله‌ای که ممکن است چندان به مذاق صاحبان مشاغل و اصناف خوش نباشد اما باید اذعان کرد که امروزه تامین مالی هزینه‌ها و اعتبارات در اکثر کشورهای پیشرفته دنیا از طریق مالیات صورت می گیرد؛ هرچند به گواه آمار سهم مالیات اصناف از مجموع درآمدهای مالیاتی کمتر از ۶ درصد است.

با این حال در طول سالیان گذشته سازمان امور مالیاتی به نمایندگی از دولت همواره برای تعیین و دریافت مالیات از اصناف با چالش بسیاری روبه‌رو بوده اما جالب اینجاست که بدانید مالیات قشر حقوق بگیر و کارمندان بدون اینکه کوچک‌ترین دردسری برای پرداخت مالیات ایجاد کند سهم ۱۲ درصدی از مجموع درآمدهای مالیاتی کشور داشته و به عبارت دیگر این افراد بیش از ۲ برابر اصناف مالیات می‌دهند. نکته جالب توجه این است که مالیات کارمندان پیش از دریافت حقوق و مزایا از آنها کسر می‌شود و تقریبا راه فراری برای آنها باقی نمی‌ماند اما درخصوص اصناف و سایر مشاغل ماجرا فرق دارد.

۴۰ درصد شکاف مالیاتی داریم

تا پیش از سال گذشته شناسایی میزان درآمد واقعی اصناف با روش‌های سنتی انجام شده و تقریبا به خوداظهاری صاحبان مشاغل و افزایش درصدی به مالیات سال‌های پیشین اکتفا می‌شد البته در سال ۱۴۰۱ با اجرای بخشی از قانون پایانه‌های فروشگاهی و اتصال دستگاه‌های کارتخوان به پرونده‌های مالیاتی برای نخستین بار از اطلاعات تراکنش‌های صاحبان مشاغل برای محاسبه مالیات آنها استفاده شد اما بررسی شواهد و قرائن نشان می‌دهد همچنان با رسیدن به وضعیت ایده‌آل فاصله داریم.

وجود اشکالاتی از جمله این موارد، میزان «شکاف مالیاتی» در ایران را به بیش از ۵۰ درصد ظرفیت بالقوه مالیاتی رسانده بود؛ شکاف مالیاتی به مفهوم میزان درآمد ازدست‌رفته‌ای است که از مجموع فرار و اجتناب مالیاتی حاصل می‌شود. اجتناب مالیاتی به معنای آن است که مودیان شناسنامه‌دار با اتخاذ ترفندهای مختلف همچون پنهان‌سازی درآمد خود از انجام تکالیف مالیاتی خودداری می کنند.

البته نسبت شکاف مالیاتی به ظرفیت بالقوه در چند سال گذشته تا حدودی بهبود یافته و به زیر ۴۰ درصد رسیده است اما باید به این موضوع اشاره کرد که میزان متوسط این شاخص در کشورهای پیشرفته حدود ۱۵ درصد است.

شکاف ۵۹ درصدی مالیات مشاغل

براساس آخرین برآوردها میزان شکاف مالیاتی در ایران در سال ۹۹ بیش از ۱۳۱ هزار میلیارد تومان ارزیابی شده که این میزان معادل ۷۰ درصد از کل درآمد مالیاتی وصول شده و برابر با ۳۵ درصد ظرفیت بالقوه مالیاتی کشور در این سال بوده است. به عبارتی دیگر در سال ۹۹ به اندازه ۷۰ درصد درآمد مالیاتی وصول شده درآمد مالیاتی ازدست‌رفته وجود داشته است.

براساس پژوهشی که توسط اندیشکده اقتصاد مقاومتی انجام شده است حدود ۵۹ درصد از حجم مجموع شکاف مالیاتی در ایران مربوط به مالیات بر مشاغل بوده که میزان درآمد ازدست‌رفته در این بخش نسبت به درآمد وصولی از آن حدود ۶۳ درصد(!؟) برآورد شده است؛ در مقابل کمترین میزان شکاف مالیاتی مربوط به مالیات بر درآمد حقوق بگیران بوده که حدود ۱ درصد برآورد شده است.

شکاف مالیاتی ۳۳۰ همت ناقابل

تاکنون برآورد دقیقی درخصوص محاسبه شکاف مالیاتی در سال ۱۴۰۱ منتشر نشده است اما اگر با فرض ثابت ماندن شرایط همان نسبت‌های سال ۹۹ را برای سال ۱۴۰۱ هم در نظر بگیریم با توجه به داده‌های ارائه‌شده توسط سازمان امور مالیاتی در سال گذشته بیش از ۴۷۰ همت درآمد مالیاتی وصول شده که طبق محاسبات سال ۹۹، حدود ۷۰ درصد این مبلغ به‌عنوان شکاف مالیاتی در نظر گرفته می‌شود، بنابراین میزان شکاف مالیاتی در سال ۱۴۰۱ حدود ۳۳۰ همت ارزیابی می‌شود. همچنین میزان شکاف مالیاتی مربوط به مالیات بر مشاغل (با فرض ۵۹ درصد از شکاف کل مالیاتی) حدود ۱۹۴ همت ارزیابی می‌شود. اعداد و ارقام برآوردشده، حکایت از حجم قابل‌توجهی از منابع درآمدی دارد که می‌توانست در اختیار دولت باشد تا بخشی از کسری بودجه خود را با آن پوشش دهد، اما در حقیقت از دست رفته است.

مالیات کارمند ۱۲ میلیون مالیات طلافروش ۹ میلیون

باوجودافزایش سامانه‌های شناسایی، بررسی‌وصحت‌سنجی مودیان و درآمد آنها، اعداد و ارقام مذکور نشان می‌دهد شناسایی مودیان مالیاتی، میزان درآمد واقعی مشاغل و محاسبه مالیات آنها همچنان یکی از چالش‌های سازمان امور مالیاتی است. همین مساله در جزئیات درآمد مالیاتی سال گذشته نیز به چشم می‌خورد؛ به‌طوری که در سال گذشته مالیات پرداختی کارمندان بخش خصوصی و دولتی حدود ۲ برابر مالیات پرداختی اصناف و مشاغل بوده است. براساس گزارش سازمان امور مالیاتی، کارمندان بخش خصوصی و دولتی در سال ۱۴۰۱، بالغ بر ۵۲,۳ هزار میلیارد تومان مالیات پرداخت کرده‌اند اما این میزان برای صاحبان مشاغل، تنها ۲۶,۹ هزار میلیارد تومان بوده است. براساس اطلاعات موجود هر کارمند به‌طور میانگین در سال گذشته بیش از ۱۲ میلیون تومان مالیات پرداخته است اما براساس گزارش مذکور در همین بازه زمانی میانگین مالیات پرداختی توسط مشاغل پر درآمدی مانند «پزشکان»، «نمایشگاه‌داران اتومبیل»، «بنگاه‌های املاک»، «طلافروشان» و «وکلا» به ترتیب «۳۵»، «۱۷»، «۱۰,۶»، «۹,۶»، و «۸,۲» میلیون تومان بوده است.

۸ هزار طلافروش ماهانه کمتر از ۶ میلیون تومان درآمد دارند

در میان مشاغل یادشده مالیات سالانه طلافروشان بسیار عجیب به نظر می‌رسد. براساس اظهارات سخنگوی سازمان امور مالیاتی، از ۲۵ هزار واحد صنفی فعال در حوزه طلا و جواهر، مالیات «۷۸۰۰ واحد»، صفر، مالیات «۴۶۰۰ واحد» بین صفر تا ۵ میلیون تومان و «۴۶۸۰ واحد» نیز بین ۵ تا ۱۵ میلیون تومان، مالیات پرداخت کرده‌اند؛ به عبارتی رقم پرداختی ۷۰ درصد از اعضای صنف طلا و جواهر کشور کمتر از ۱۵ میلیون تومان بوده است. مساله زمانی جالب می‌شود که با توجه به میزان تعیین‌شده برای معافیت مالیات بردرآمد برای سال ۱۴۰۱ (تا سقف ماهانه ۵ میلیون و ۶۰۰ هزار تومان) به عبارت دیگر طبق بررسی‌های سازمان امور مالیاتی حدود ۸ هزار واحد صنفی طلافروشان درآمدی کمتر از این میزان داشته‌اند. طبق این آمارها سال گذشته مالیات پرداختی ۲۶ درصد از طلافروشان صفر بوده است. همین مساله شائبه استفاده برخی از اصناف از روش‌هایی برای عدم شفافیت در معاملات‌شان را افزایش می‌دهد. زیرا با توجه به میزان قابل‌توجه نقدینگی لازم برای راه‌اندازی و نگهداری یک واحد صنفی طلا و جواهر عملا درآمد سالانه زیر ۱۵۰ میلیون تومان توجیه اقتصادی ندارد. برخی کارشناسان با استناد به همین موارد و افزایش روش‌های فرار از پرداخت مالیات مانند: فعالیت بدون جواز کسب، استفاده از کارت‌خوان مشاغل دیگر، استفاده از حساب غیرتجاری خانواده یا افراد دیگر، درخواست کارت به کارت به نام افرادی که صاحب صنف به آنها بدهی بانکی دارد و... ، میزان شکاف مالیاتی در کشور را بسیار بیشتر از اعداد و ارقام و مذکور ارزیابی می کنند. براین اساس علی‌رغم تلاش‌های صورت گرفته در سال‌های اخیر برای برقراری عدالت مالیاتی در کشور این مهم کماکان محقق نشده است. به اعتقاد کارشناسان نظام مالیاتی اجرای دقیق قانون پایانه‌های فروشگاهی و سامانه مودیان می‌تواند ضمن تحقق عدالت مالیاتی میزان شکاف مالیاتی در کشور که بخش زیادی از آن مربوط به مالیات مشاغل می‌شود را به طرز قابل توجهی کاهش دهد.

یادداشت

نقش مسکن در شکاف طبقاتی ایران

محمود زارعی
پژوهشگر اقتصادی

این روزها یک مسیر برای تحقق رویاها و رسیدن به آرزوها وجود دارد، کافی است مالک باشید. امروزه جامعه ایران با یک طبقه‌بندی جدید روبه‌رو است. طبقه مالک و مستاجر، طبقه‌بندی‌ای که نقش بسزایی در ایجاد و شکل گیری شکاف طبقاتی و مشکلات اجتماعی حاصل از آن دارد. برای درک این پدیده لازم است نگاهی گذرا به آمار، ارقام و وضعیت مسکن در این سال‌ها انداخت. اگرچه برای اکثریت جامعه بحران مسکن ملموس و قابل درک است؛ اما آمار و ارقام نیز به‌خوبی نشان‌دهنده وضعیت بحران در بخش مسکن در کشور است. از سال ۱۳۹۶ تاکنون، حدود ۶ سال اخیر متوسط قیمت مسکن شاهد رشد ۱۰۰۰ درصدی بوده است. یعنی درحالی که حداقل حقوق در بهترین حالت ۶برابر شده، قیمت مسکن ۱۰ برابر رشد کرده است. این رشد سرسام‌آور یک خبر وحشتناک برای ۳۲درصد از خانواده‌های ایرانی، یعنی بیش از ۸ میلیون خانواده مستأجر کشور و انبوه جوانان در آستانه ازدواج است. افرادی که هر سال فرسنگ‌ها از رویای خانه‌دار شدن فاصله می گیرند. مشکل به اینجا ختم نمی‌شود، افزایش قیمت مسکن اولین اثرش را روی افزایش قیمت اجاره‌بها می گذارد و به موازات رشد قیمت مسکن شاهد رشد تصاعدی شاخص اجاره‌بها هستیم. برای درک این موضوع باید دانست به‌صورت متوسط در کشور بین ۳۰ تا ۴۰ درصد درآمد سالانه خانوار بابت هزینه تامین مسکن صرف می‌شود، این عدد در تهران به بیش از ۷۰ درصد می‌رسد. یعنی یک خانواده ۷۰ درصد درآمد سالانه خود را برای تامین مسکن صرف می کند و تنها ۳۰ درصد از درآمد سالانه او برای پوشاک، غذا، سلامت، فرهنگ، تفریح، پس‌انداز و سرگرمی هزینه می‌شود این یعنی بخش از جامعه از بسیاری ضروریات زندگی خود فاکتور می گیرند تا بتوانند فقط هزینه مسکن را تامین کنند. درواقع بحران مسکن در ایران موجب ایجاد دو طبقه مالک و مستاجر شده است، مالکان هم خود در دو طبقه تک مالکی و چند مالکی قابل تقسیم هستند. تک مالکی‌ها یعنی کسانی که مالک یک ملک هستند، همان ملکی که غالبا در آن سکونت دارند. در این دسته از جامعه به‌صورت معمول، هزینه تامین مسکن در سبد هزینه سالانه خانوار حدود صفر درصد است؛ یعنی بین ۳۰ تا ۷۰ درصد نسبت به خانواده‌های مستاجر با درآمد مشابه قدرت خرید بیشتری دارند. اما وضعیت در گروه مالکان چند ملکی بسیار متفاوت است، آنها علاوه‌بر اینکه هزینه تامین مسکن را ندارند، (همان قدرت خرید بیشتر) منبع درآمد پایداری نیز به نام اجاره‌بها در اختیار دارند. مالکان از املاک مازاد خود از سه طریق منتفع می‌شوند. نخست افزایش قیمت مسکن، در این خصوص علاوه‌بر حفاظت از دارایی در برابر تورم، مالکان از پیشی گرفتن رشد قیمت ملک از تورم سالانه هم منتفع می‌شوند. مورد دوم اجاره‌بهای دریافتی از مستاجرها و سومین عامل ودیعه مسکن دریافتی است. این سه عامل در کنار صفر بودن هزینه تامین مسکن، مالکان را در وضعیت بسیار متفاوتی نسبت به مستاجرها قرار می‌دهد و اینجاست که شکاف طبقاتی بین این دو گروه از جامعه به‌حد اعلای خود می‌رسد.

در سمت مقابل یعنی مستاجرها، علاوه‌بر آنکه به‌علت افزایش خیره کننده قیمت مسکن هر ساله از مالک‌شدن فاصله می گیرند، حدود ۳۰ تا ۷۰ درصد قدرت خرید خود را نیز صرف اجاره‌بها می کنند، همچنین هر ساله بخشی از قدرت خرید پس‌انداز خود که تحت عنوان ودیعه مسکن پرداخت شده است را بر اثر تورم از دست می‌دهند و چشم‌انداز پس‌انداز هم صرفا معطوف به تامین ودیعه سال آینده خواهد بود.

۹ حکمرانی خوب در مسکن واجب‌تر از نان شب

سهولت دسترسی به مسکن براساس اصل ۳۱ قانون اساسی حق همگانی است که برعهده دولت‌ها گذاشته شده است. حتی در لیبرال‌ترین نظام‌ها هم دولت در بازار مسکن مداخله و سیاستگذاری می کند و نظارت دارد تا مسکن از کالای مصرفی به یک کالای سرمایه‌ای مبدل نشود. در کشور ما هم برای کاهش شکاف طبقاتی و آسیب‌های ناشی از بحران مسکن ضرورت دارد تا به‌صورت جدی مساله مسکن مورد مداخله قرار گیرد. اما باید دقت داشت مداخله و ساماندهی بازار مسکن صرفا در ساخت‌وسازها و طرح‌هایی مانند مسکن مهر و نهضت ملی مسکن خلاصه نمی‌شود. مهم‌ترین و اساسی‌ترین اقدام، اصلاح حکمرانی در حوزه مسکن است، بدون داشتن یک فرآیند حکمرانی مطلوب نه‌تنها اقداماتی مانند مسکن مهر مفید به فایده نخواهد بود، بلکه می‌تواند منجر به تشدید بحران مسکن نیز شود. در این راستا چهار حوزه سیاستگذاری، قانون گذاری، اجرا و تنظیم گری می‌بایست به‌صورت هم‌افزا مورد توجه قرار گیرد. بر این اساس ایجاد نظام حکمرانی مطلوب در حوزه مسکن نیازمند همبستگی میان نظامات اقتصادی، اجتماعی، قانون گذاری و قضایی است. هدف محوری حکمرانی مسکن هم باید تغییر پارادایم از مسکن به‌عنوان یک کالای سرمایه‌ای به مسکن به‌عنوان یک کالای مصرفی و گسترش سرمایه گذاری در حوزه ساخت‌وساز باشد. مصرفی کردن مسکن نباید منجر به کاهش سرمایه گذاری در حوزه ساخت‌وساز شود؛ بلکه قرار است حکمرانی مسکن تامین کننده پایدار بازار، تسهیل کننده دسترسی همگانی به مسکن و توجیه کننده سرمایه گذاری در حوزه ساخت‌وساز باشد. درواقع یک حکمرانی مطلوب در حوزه مسکن منجر به رونق سرمایه گذاری در حوزه ساخت‌وساز خواهد شد و هر اندازه با واسطه گری و دلالی مقابله خواهد کرد باید مشوق سرمایه گذاری در حوزه ساخت‌وساز باشد. در این سیستم دوسویه برای مقابله با واسطه گری و دلالی انجام اقداماتی از جمله اعتبارزدایی از اسناد غیررسمی، مالیات بر عایدی سرمایه، قانون ساماندهی بازار مسکن، مالیات بر خانه‌های خالی و مالیات بر خانه‌های لوکس می‌تواند جهت گیری حوزه مسکن را از یک حوزه سرمایه‌ای به یک حوزه مصرف تسهیل کند. به موازات این اقدام باید سرمایه گذاری در حوزه ساخت‌وساز را تسهیل کرد، تخفیف، تقسیط و کاهش هزینه‌های قانونی ساخت‌وساز، تامین مالی جمعی و گروهی، تامین مالی زنجیره ارزش مسکن، افزایش پهنه شهرها و... از جمله اقداماتی است که باید در کنار مقابله با دلالی و واسطه گری در حوزه مسکن مورد توجه قرار گیرد. در نهایت باید دقت داشت که راهی جز حل بحران مسکن وجود ندارد، با حل این بحران شاهد کاهش شکاف طبقاتی در جامعه خواهیم بود و بالطبع آسیب‌های اجتماعی این شکاف هم کاهش خواهد یافت. در مسیر حل این بحران وجود یک نظام حکمرانی مطلوب الزام اساسی تحول در مساله مسکن است. نظامی که همزمان هم در توسعه سرمایه گذاری در ساخت‌وساز و هم در حذف واسطه گری از این حوزه بکوشد.

اخبار کوتاه

ایران نیازمند رشدهای اقتصادی بالا

مرکز پژوهش‌های مجلس در گزارشی تحت عنوان «ضرورت و الزامات تحقق رشد اقتصادی بالا و پایدار در افق برنامه هفتم» به بررسی وضعیت یک دهه اخیر و پیشنهادهایی برای خروج از این وضعیت پرداخته است. در خلاصه‌ای از این گزارش آمده است: «بررسی‌های تحولات اقتصاد کشور در دهه ۱۳۹۰ نشان داد درصورت تداوم وضعیت رشد اقتصادی این دهه در افق برنامه هفتم، حتی در صورت اجرای سیاست‌های رفاهی (مبتنی‌بر بازتوزیع منابع)، وضعیت رفاهی خانوارهای طبقه متوسط بدتر خواهد شد و نرخ فقر روندی فزاینده خواهد داشت. لازمه خروج از این وضعیت و تغییر مسیر رفاهی خانوارهای کشور، تحقق رشدهای اقتصادی بالا و پایدار بوده و ضرورت رشد اقتصادی برای بهبود وضعیت رفاهی بیش از هر سیاست جبرانی و رفاهی، احساس می‌شود. با این حال بررسی وضعیت عوامل موثر بر تولید (نیروی کار، سرمایه و بهره‌وری) در دهه ۱۳۹۰ نشان داد اولا عملکرد این عوامل در این دهه اصلا قابل دفاع نبوده و ثانیا این عملکرد سبب شده است تا نه‌تنها رشد اقتصادی و درنتیجه رفاه طی این دهه متأثر شود، بلکه به دلیل رشد منفی موجودی سرمایه در بسیاری از بخش‌های اقتصادی عملا ظرفیت تولید یا رشد بالقوه اقتصاد ایران نیز کاهش یابد. در این راستا ضرورت توجه به این موضوع و چاره‌اندیشی برای تحریک تولید و سرمایه گذاری بخش خصوصی از طریق ثبات‌بخشی به اقتصاد کلان و همچنین مدیریت هدفمند سرمایه گذاری‌های نهادهای حاکمیتی اعم از دولت، شرکت‌های دولتی، صندوق توسعه ملی و سایرین بیش از پیش آشکار می‌شود.»

بلیت نیست

همزمان با اوج گرفتن سفرهای تابستانی، بسیاری از مسافران عنوان می کنند که ظرفیت خالی در بخش‌های مختلف حمل‌ونقلی وجود ندارد و در خرید بلیت ناوگان عمومی با مشکل مواجه شده‌اند. به گزارش باشگاه خبرنگاران جوان، این روزها همزمان با اوج گرفتن سفرهای تابستانی و افزایش تعداد تقاضای بلیت ناوگان عمومی، طبق گفته بسیاری از مسافران مشکل کمبود بلیت در تمام حوزه‌های حمل‌ونقلی وجود دارد. این در حالی است که دولت و وزارت راه وشهرسازی وعده داده بودند که با نظارت بر تمامی سایت‌های فروش و همچنین افزایش تعداد ناوگان بخشی از مشکل کمبود بلیت‌ها را برطرف می کنند. مشکل کمبود بلیت تنها برای بخش هوایی کشور نیست و بررسی‌های میدانی و نظارت‌ها حاکی از آن است که در تمامی بخش‌ها شاهد کاهش عرضه بلیت هستیم و این موضوع باعث شده است که میزان سفر با خودروهای شخصی افزایش یابد که نتیجه آن افزایش میزان تصادفات جاده‌ای و رشد مصرف سوخت خواهد بود. موضوع کمبود بلیت درحوزه قطارهای مسافری باعث ایجاد مشکلات بسیاری برای مسافران شده است و تعداد زیادی از متقاضیان که نتوانسته بودند در ایام پیش‌فروش اقدام به خرید بلیت کنند و اکنون به دنبال بلیت هستند با مشکلاتی مواجه شده‌اند.

دولت سیزدهم ۵ هزار واحد صنعتی راکد را احیا کرد

به گزارش تسنیم، مراسم احیای کارخانه قند یاسوج که پس از حدود یک دهه تعطیلی و به نمایندگی از ۴۴ واحد صنعتی به مدار تولید برگشت عصر امروز با حضور آیت‌الله رئیسی، رئیس جمهور برگزار شد. رئیس جمهور در این مراسم با بیان اینکه احیای واحدهای راکد صنعتی در دستور کار دولت قرار دارد، گفت: «پنج هزار واحد صنعتی، تولیدی و اقتصادی راکد احیا شد. باقی واحدهایی که در دهه گذشته تعطیل یا نیمه‌تعطیل شده‌اند نیز باید احیا شوند.» وی با بیان اینکه امروز در افتتاح پروژه‌های نیمه‌تمام این استان جلوه ما می‌توانیم را به عینه دیدیم، افزود: «دشمن خواست اما نتوانست، اما ما خواستیم و توانستیم.» رئیس جمهور با بیان اینکه مشکل اشتغال را با احیای واحدهای راکد برطرف خواهیم کرد، ادامه داد: «۱۳۰ کارگر امروز مشغول به کار می‌شوند و ۷۰ نفر دیگر جذب خواهد شد. ضمن اینکه در کنار احیای کارخانه ۶۰۰ شغل ایجاد و قطعا ظرفیت اشتغال بیشتر خواهد شد. این موضوع به همت همگان نیاز دارد.» رئیسی با بیان اینکه نمی‌توانیم ثروت ملی را بدون فعالیت رها کنیم، تصریح کرد: «اکثر واحدهای راکد در جلوی چشم مردم قرار دارد که با احیای آنها امیدآفرینی می‌شود.»

برنامه کشت قراردادی ابلاغ شد

برنامه کشت قراردادی سه محصول گندم، جو و دانه‌های روغنی در سال زراعی ۱۴۰۳-۱۴۰۲ با دستور وزیر جهاد کشاورزی امروز به سازمان‌های جهاد کشاورزی سراسر کشور و مجریان دولتی و غیردولتی ابلاغ شد. به گزارش ایسنا، به نقل از پایگاه اطلاع‌رسانی وزارت جهادکشاورزی، معاون امور زراعت وزارتخانه در پنجمین جلسه کشاورزی قرارداد گندم، جو و دانه‌های روغنی با بیان این مطلب گفت: «در برنامه کشت قراردادی سال زراعی ۱۴۰۳-۱۴۰۲ حداقل در سطح ۳ میلیون هکتار کشت قراردادی گندم، جو و دانه‌های روغنی هدفگذاری شده و در صورت آمادگی کشاورزان و تامین اعتبار و امکانات، سقف کشت قراردادی این محصولات در سطح بیش از ۶ میلیون هکتار پیش‌بینی می‌شود.» علیرضا مهاجر اعلام کرد: «کشت قراردادی با توجه به شرایط آب و هوایی از ۱۵ شهریور امسال آغاز خواهد شد.» وی ابراز امیدواری کرد اجرای کشت قراردادی در سال زراعی آینده به افزایش خوداتکایی در تولید گندم، کاهش واردات جو و تامین قسمتی از کنجاله و روغن مورد نیاز کشور که جزء برنامه‌های اصلی وزارت جهاد کشاورزی است، کمک کند. مهاجر افزود: «کشت قراردادی شامل گندم آبی و دیم، جو و دانه‌های روغنی شامل کلزا، گلرنگ و کاملینا می‌شود.» وی با بیان اینکه در تامین بذر دانه‌های روغنی مشکلی نداریم، اظهار کرد: «کلزا علاوه بر تامین روغن، برای پایداری گندم باید کشت شود.» معاون امور زراعت وزارت جهاد کشاورزی درباره تامین کود برای کشت قراردادی نیز گفت: «اکنون با هماهنگی شرکت خدمات حمایتی کشاورزی، بخشی از کود مورد نیاز کشت‌های قراردادی تامین شده و در انبارها موجود است و می‌توان آن را میان کشاورزان توزیع کرد.» وی اضافه کرد: «مقداری کود کشاورزی نیز توسط شرکت خدمات حمایتی کشاورزی خریداری شده و اکنون در بنادر است و در صورت تامین اعتبار ریالی، ترخیص می‌شود.» مهاجر گفت: «در کشت قراردادی سال زراعی آینده کود و بیمه جزء مشوق‌ها مد نظر قرار گرفته است.» وی به نقش ترویج و آموزش در پیشبرد اهداف کشت قراردادی اشاره کرد و گفت: «شبکه ترویج کشاورزی در کنار ماست تا کشت قراردادی در سال زراعی آینده به شکل مناسب اجرا شود.» معاون وزیر جهاد کشاورزی افزود: «در کشت قراردادی سال زراعی آینده، شرکت بازرگانی دولتی سازمان مرکزی تعاون روستایی و شرکت پشتیبانی امور دام به‌عنوان مجریان دولتی همکاری می کنند.»